

have intet faaet. Det kan jo godt være, at Forholdene have været saadanne, at der har været andre Steder, hvor det var lige saa nødvendigt at anvende Pengene. Men jeg vil da atter her henvide til, at Forholdene i Vejle ere ganske særlige, og at der derfor der, synes jeg, havde været Grund til at strække sig saa vidt som muligt. Vejle er jo en rask fremvoksende By, og for mig er der oplyst, at der i Vejle hersker en ligefrem Bolignød, at der kan paavises Eksempler paa, at Folk, der ere komne til Vejle, fordi de havde faaet Arbejde der, hvorved de kunde ernære sig og Familie, have maattet forlade Byen, fordi der ingen Bolig fandtes.

Den højtærede Minister besvarede ikke det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, om han vilde være villig til at søge ny Bemyndigelse, saaledes at der maaske kunde skaffes et nyt Beløb til Veje, inden den nuværende Lov udløber, for at man netop kunde komme saadanne Byer som f. Eks. Vejle til Hjælp i den Nødtilstand, der der hersker med Hensyn til Boliger. Jeg vil gerne spørge, hvad den højtærede Minister mener om denne Sag.

Marott: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger angaaende det afholdte Samraad om Udbydelsen af Arbejde ved Licitation, særlig med Hensyn til større Udvidelses- og Vedligeholdelsesarbejder. Den ærede Ordfører oplyste jo, at Ministeren under Samraadet havde meddelt, at han agtede at udsende et Cirkulære angaaende denne Sag til Embedsmændene under Finansministeriet. Og her i Salen udtalte den højtærede Finansminister nu, at det ikke var al Slags Arbejde, der egnede sig til Udbydelse ved Licitation, men i Tilfælde, hvor det var muligt, og hvor man kunde antage, at fornuftige Privatmænd vilde udbyde Arbejdet, der vilde Ministeren ogsaa have Sympati derfor. Jeg vil gerne sige, at med Hensyn til dette Arbejde vil det saa godt som altid være muligt at udbyde det ved Licitation. Der foreligger altid til saadanne Arbejders Udførelse specificerede Planer og Overslag, og i Regelen vil det være meget let for de paagældende Haandværkere at give Tilbud i Henhold dertil, saavel hvad Reparationer som hvad Udvidelsesarbejder angaar. Og jeg maatte maaske ogsaa oplyse om, at rundt omkring i Kommunerne lader man nu om Dage saadanne Arbejder udføre ved Licitation. Det har imidlertid ikke været Tilfældet hidtil, for Statens Vedkommende i hvert Tilfælde ikke i no-

gen særlig Grad. Jeg kender i alt Fald et Tilfælde, hvor et Arbejde har andraget et Beløb af ca. 10,000 Kr. — og jeg er sikker paa, at der har været Vedligeholdelsesarbejder, der andrage langt større Summer — hvor Arbejdet ikke er blevet udbudt ved Licitation, men hvor man fra Statens Side har overdraget det til Haandværkere, der i mange Aar og i lange Tider have været vant til at udføre dette Arbejde. Denne Ordning sætter meget ondt Blod blandt Haandværkerne rundt omkring i de forskellige Byer, og derfor mener jeg, at Staten, lige saavel som vi have forlangt det med Nybygningsarbejder, ogsaa med Hensyn til disse Arbejder bør komme ind paa at udbyde dem til Licitation, saaledes at det ikke altid er nogle bestemte Haandværksmestre, der faa dem overdragne.

Nu har imidlertid den højtærede Minister udtalt sin Sympati for Sagen, og et Cirkulære i saa Henseende er eller vil i alt Fald blive udsendt. Jeg haaber derfor, at den Praksis, vi i saa Henseende ønske, vil blive gjort gældende i Fremtiden. Det vil ikke alene blive til Gavn for de paagældende Haandværkere, men sikkert ogsaa for Statskassen, som derved vil blive i Stand til at spare ikke saa lidt, idet det er ganske betydelige Summer, det i saa Henseende drejer sig om med Hensyn til Statens samtlige Bygninger her i Landet. Jeg vil udtale Haabet om, at det ikke alene maa blive Finansministeren, men ogsaa de andre Ministre, der have Bygninger og den Slags Arbejders Udførelse under sig, der ville gøre denne efter min Formening gode og nødvendige Praksis gældende.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 2 udenfor Betænkningen til § 24 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (*Zahle:* Ja.).

Zahle: Naar jeg har ønsket at tage dette Forslag op, er det for at kunne give den højtærede Finansminister et ganske kort Tilsvær. Den højtærede Finansminister skriver i sit bekendte — hvad skal jeg kalde det —, i sin Skrivelse til Folketingsmand Birk saaledes: „I et Land, hvor man tager saa lempeligt paa en Embedsmand, som f. Eks. gribes i Kasse-mangel, at man giver ham Frist til at dække den og undertiden lader ham forblive i sit Embede“.... At denne Udtalelse er noget for almindelig, derom nærer jeg ingen Tvivl, og den Udtalelse, som